

HEJ, JABOLKO RDEČE

Jesen nam že pošteno trka na vrata, listki odpadajo z drevesa, pobiramo jesensko sadje in živali se pripravljajo na prihajajoče hladnejše dni. Prvi teden v oktobru smo spoznali pravljico: JABOLKO (Velentin Sutjejev). Pravljico smo spoznavali z lutkami.

Veter je odpihal že veliko listja z dreves, mi pa smo naše jablane obogatili z lepljenjem listkov in jabolka. Likovno ustvarjanje se navezuje na pravljiico.

JABOLKO
(Valentin Sutjev)

Bilo je pozno v jeseni. Z dreves je odpadlo skoraj vso listje. Samo na vrhu jablane je ostalo jabolko.

ZAJEC (teka po sadovnjaku in na vrhu jablane zagleda jabolko): »Joj, kakšno lepo rdeče jabolko. Mmmmm.....kako rad bi ga pojedel. A kako naj ga dosežem? Tako visoko je.« (skače proti jabolku, da bi ga dosegel)

VRANA (prileti z ene strani k jablan): »Kraaaa, kraaa.....ooooo kakšno lepo rdeče jabolko.« (lede na jabolko)

ZAJEC: »Hej, vrana, pomagaj mi. Odrtraj mi prosim jabolko.«

VRANA: »Prav rada zajec, samo malo počakaj, da s kljunom pretrgam pecej. Tako, hooooop in jabolko je že odtrgano.

JABOLKO (pade z jablane in se kotali)

ZAJEC: »Ooo, hvala vrana. Joj, jabolko, kam pa se kotališ tako hitro? Saj te ne morem ujeti. Prosim, počakaj me.«

Pristane na jezevih bodcah.

JEŽ: »Glej, glej, kaj pa se mi je nabodilo na bodice? Saj to je jabolko. Takoj ga odnesem v svoj brlig. Pozimi mi bo zelo teknilo.«

ZAJEC (pritse k ježu): »Daj mi takoj moje jabolko nazaj. Jaz sem ga našel.

VRANA(prileti): »Kra, kra.....zastonj se pripravata, to jabolko je moje, jaz sem ga zase utrgala. Zajec, se ne spomniš?«

ZAJEC, JEŽ, VRANA (se pripravajo): »To je moje jabolko! Ne, moje, moje!«

Vrana kljuje ježa v nos.

JEŽ: »Auuu, vrana, ne kljuvaj me v moj nos. Kaj ti pa je?«

Jež zbode zajca z bodicami.

ZAJEC: » Hej, jež, pojdi stran. Kaj ne vidiš da me bodeš s tvojimi bodicami?«

Zajec vrano udari s tačko.

VRANA: »Zajec, udaril si me s tačko. Veš kako me boli?«

MEDVED: »Brunda, gunda, brunda, gunda. Koliko pa vas je tukaj? Kaj se tukaj dogaja?«

Vsi trije hitijo medvedu naproti in ga prosijo.

VRANA: »Medved, medved, ti si v gozdu najpametnejši.

JEŽ: » Presodi komu pripada jabolko.«

VRANA: » Tistemu, kateremu jo boš dosodil, jo bo dobil.

ZAJEC: »In tako bo tudi najbolj pravično.«

MEDVED (se popraska za ušesom): »Kdo je našel jabolko?«

ZAJEC: »Jaz, ko sem tekal po sadovnjaku.«

MEDVED: »A kdo je jabolko utrgal?«

VRANA: »Jaz, medved, jaz, kraaa, kraaa.«

MEDVED: »in kdo ga je pobral?«

JEŽ: »Jaz vendar in moje bodice. In to kar se nabode na moje bodice, je seveda moje.«

MEDVED: »Hmmm...brunda, gunda, veste kaj? Vsi imate prav. In zaradi tega ima vsak izmed vas pravico, da dobi jabolko.«

JEŽ: »Ampak tu je samo eno jabolko.«

ZAJEC: »Kako te, medved, eno samo jabolko imamo.«

VRANA: »To pa je nemogoče, medved.«

MEDVED: »Že vem. Jabolko razdelite na enake dele in vsak naj vzame košček.«

ZAJEC (vzklikne): » Čudovito, kako da se tega nismo prej spomnili. «

JEŽ: » Ooo, super ideja!, medved.«

VRANA: » Krasno, medved, sem vedela da si najpametnejši v gozdu.«

MEDVED (se hihita): » No, zajec, vzemi jabolko in ga razdeli.«

ZAJEC (razreže jabolko): »En del je zate, vrana, ker si ga utrgala. En del zate ježek, ker si ga pobral. En zame, ker sem ga našel. Ja, en košček ostane. Kaj pa zdaj?«

JEŽ: »Ja, zajec, medved je še tukaj.«

VRANA: » In še rešil je naš prepir.«

ZAJEC: »Seveda, en del pa je zate, medved, ker si rešil prepir.«

Spoznali smo tudi deklamacijo: Hej, jabolko rdeče.

Hej, jabolko rdeče, kje si zraslo, mi povej?
Tam na jablani košati, me je božal sonček zlati.
Zdaj pa me nikar ne glej, hitro me umij in pojej.